

உள் நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 3.

1209 வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
LIBERTÉ—ÉGALITÉ—FRATERNITÉ

VITTAGAM

LE REDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது.

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெய் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, தாது ஹஸ் ஆடி மீ ௨௨ (16—7—36)

NO. 31.

சுத்த சாதகம்.

இருளின்பகுப்பின்றியசடமயமா
மிம்மருளுதமதாகின்

உருவதாம்பஞ்சபுதமேமயமா
மோவோளியுதமதாகின்

உருவருபஞ்சாக்கரமதேமயமா
மோங்கருளுதமதாகின்

அருவதாம்பஞ்சசுதியேமயமா
மாருயிர்வடிவமென் றுணர்வாய்.

வடிவதிவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை
மன்னுயிர்பசுவதாய் நிற்கும்

வடிவதிம்மாயையாய்நிற்குங்காலை
மன்னுயிர்சீவனாய்நிற்கும்

வடிவதிவ்வோவதாய்நிற்குங்காலை
மன்னுயிர்சீவன்முத்தனுமாம்

வடிவதிவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை
மன்னுயிர்பரமமுத்தனுமாம்.

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய

காலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய

ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு

மூலமுண் டாரம் வழங்குகின்
றன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

தாது வரு ஆடி மீ ௨௨

போலிப் புற மொழி.

ஆசான் மொழி எனவும் குறிப்பு மொழி எனவும் கருதிகளால் விதந்து கூறப்படும் அமல நாதங்களைத் தம் மகத்து ஆக்க முறச் செய்து — புறத்தே பொலியும் படிசெய்து,

தமக்கு உன்றும் புறப்புமாய் அங்கும் இங்கும் எங்குமாய் ஓவாது ஒலித்துக் கொண்டே இருந்த அத் தகைய அமல நாதங்களைப் போற்றி — போழப் புறமொழி போற்றி,

அதனால் அமலம் சித்திக்கப் பெற்று — அமல ததவாகிய நாத சரீரம் பெற்று நித்தியத்துவம் அடைந்த தத்துவப் பெரியாராகிய இடைக் காடர் அருளிச் செய்த

மூவடி முப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் வேதத்தில் அறக் கூறு என்னும் மூன்றாவது அத்திபா த்தில் ஆறாம் சூக்த மகு-மாகி மிளிர்வது “போலிப் புற மொழி” என்பது.

இதற்கு முந்திய சூக்த மகுடமாகிய “வெகுளி” என்பதன் பண்பும் பயனும் “வித்தகம்” தொகுதி 3 இல். 30 இல் ஷெ சூக்தம் துதலியவாறு ஒரு சிறிது விளக்கிக் கூறப்பட்டன.

அதனோடு தொடர்புடைய “போலிப் புற மொழி” என்பது சுண்டு ஒரு சிறிது விளக்கமுற உரைக்கப்படும்.

சத்தவத்தில் ரசோ குணம் தலைமை பெற்ற தன் பண்பே “வெகுளி” எனவும், அச் சத்துவ குணம் அமையப்பெற்ற மெய்யடியான் சிறிதும் தீமை இன்றி நன்மையே பயக்கும் அத் தகைய வெகுளியால் சிற்றினங்க ளாகிய ஐம்புல வேடரைக் கடிந்து அவர் தம் நிறை யில்லா அசைவுகளை அறுத்து அவ் அசைவுகளால் ஆய சாதல் தன்னைத் தீண்டாதவாறு அச்சுறுத்துதலால்,

அவ் வேடர் தமது கீழ் நிறையி னின்றும் வெளியேறிப் பெரு நிறை யைப் பற்றியதால் சிற்றறிவு நீங்கி — சிறு தன்மை நீங்கி,

அவ் வேடரே பட்டினத்துக்கு பட்டினமாகிய சரீரத்துக்குக் காவலா ளர்களாய் — சேஷத்திர பாலர்களாய் — ஏவலாளர்களாய், கள்ளனை காப் பாணப் — மனமே மதியாய் மதி என்னும் மந்திரியாய் அமைதல் கை கூடப் பெறுவான் எனவும்,

அதனால் அன்னன் உடலகத்துச் சிதாகாசம் ஒக்கமடையும் — பேணப் படும் எனவும், ஆதலால் அவ் வெகுளி நன்றே எனவும்

“வெகுளி”

என்னும் மேலைச் சூக்தத்தால் கூறிப் போந்த புலவர் பெருமான்,

“போலிப் புற மொழி”

என்னும் இச் சூக்தத்தால், அத் தகைப சத்துவ ரசோ குணத் தலைமை கைவரப் பெற்ற மெய்யடியானால் தன் உடலகத்துச் சிதாகாசம் பேணப் படுதற்கு ஏற்றவாறு நாதங்கள் போற்றப் படுதலின் பெற்றியை — போற்றப் படவேண்டும் என்பதனை விளக்க முற உரைக்கின்றார் என அறிதற்பாற்று.

மூவடி முப்பது.

அறக்கூறு—3.

போலிப் புறமொழி-சூக்தம் 6
கால்லப் பிறுத்தலிற் காட்சி தெரித்தலிற்
தோண்மெலி வுடையோர் தோழனாயி
[கவலிற்
தோழிப் புறமொழி போற்ற னன்றோ.

என்பது சூக்தம்.

“புறப் பொலிவு” என்னும் சூக்தத் தால் கூறப்பட்ட வாறு மாணவன் முபற்சிபால் புறத்தே பொலிந்து ஓவாது ஒலிக்கும் நாதங்கள் தங்கள் ஆகி இருப்பிட மாகிய பிருதிவி தத்துவத்தில் உறையும் படி போற்றப் பட வேண்டும் என்பதனை உணர்த் துதல் துதலிற்று இச் சூக்தம் என்க.

போலிப் புற மொழி என்பது முன்னிலையார் வெறுப்படையாது உவகை அடையும்படி கூறப்படும் போலிபான உபசார வர்த்தை எனவும்,

முன்னிலையாரோடு உறவுக் கலப்பை அளித்தலாலும் — நிலைக்கச் செய்த லாலும்,

அம் முன்னிலையார் நீர்மையை அறிந்து உலகியலுக்கு ஒப்ப ஒழுக்குந் குரிய அறிவைத் தெரித்தலாலும்,

சரீர வலி குன்றியோர் அசுத்த நிறையின் ஆதிக்கத்தால் அன்ன வலி மிகுந்தோரால் இடருறாதவாறு அவர்க்கு உற்ற துணையாகி இயலுதலாலும்

பகைமை என்னும் பிளவை விளைக்காத போலி உபசார மொழிகள் போற்றப்படுதல் நன்று எனவும்,

உலகியலுக்கு ஒப்பியவாறு அத்தகைய எம் போலிய படிப்பாளிகள் பொருள் காணும் படியும்,

உண்மையை நாடும் ஆற்றலுடையார் அதனைக் குருவருளால் அறிந்து உய்தி யடையும் படியும் அமைக்கப்பட்டது இச் சூத்தம் என்க.

[கால் கலப்பு — உறவுக் கலப்பு. இறுத்தல் — கொடுத்தல், தங்குதல். காட்சி — அறிவு; அளவு. போழ் — பிளவு; பகை. ஆர் ஓ அசை என்ப.]

கூறுவன உண்மையே ஆயினும் முன்னிலையோர் உளையும் திறத்தன வழறை அவர் எதிர் கூறுவதால் பகைமை உளதாகும்.

போலி உபசார மொழிகளால் நட்பும் முன்னிலைகளின் நீர்மையை அறியும் திறனும் உளவாகும்; மெலியா அறிவிலா வலியரால் துன்புறார். ஆதலால் உலகியலில் போலிப் புற மொழி என்னும் போலி உபசார மொழிகள் கையாளப் படுதல் நன்று என்ப உலகோர்.

மேல் ஆச் சூத்தத்தின் உண்மைப் பொருள் ஒரு சிறிது கூறப்படும்.

1

கால் கலப்பு இறுத்தல்

2

காட்சி தேரித்தலில்

3

தோள் மேலிவு உடையோர் தோழனும் [இயங்கலில் போழாப் புறமொழி போற்றல் நன்று

அ

கால் என்னும் வாயு (வாயு ரூபமான நாதம்) அமல மடைந்து பிருதிவி தத்துவமாகிய உடலில் கலத்தலைக் கொடுத்தலாலும் -- செய்தலாலும்,

ஆ

அவ்வாறு கலத்தலைச் செய்தலால் உணர்ச்சி ஒக்கம் பெற்றுச் சடத்துவம் வாய்ந்த பிருதிவி தத்துவம் உணர்ச்சி மயமாதற்கு ஏற்றவாறு அவ் உணர்ச்சியை விளக்குதலாலும் — தூய்மையாக்குதலாலும்,

இ

பிரவிருத்தி நெறியாகிய பிறவி நெறியில் யாத்திரை செய்தலால் இளைப்புற்றுச் சோர்வடையும் சீவர் ஏற்ற பெற்றி ஊக்கமடையுமாறு ஓவாது ஒலித்து நின்று அச்சீவருக்கு உற்ற துணையாய் இயங்கி உரைப்புக்குத்தி அச்சீவரை நிவிர்த்தி முகமாக அடிபெயர்க்கச் செய்தலாலும்,

உடலகத்துப் பிளவின்றி-பிரிவின்றி ஓவாது ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கும் புறமொழி எனப்படும் அமல நாதங்களைப் போற்றுதல் நன்று - நன்னெறியாகிய சாதகமாம் என்பது.

மேல் இவ் உண்மைப் பொருள் சிறிது விளக்க முற உரைக்கப்படும்.

போலிப் புறமொழி என்பது என்னை? புறமொழி நாதம் எனப்படுதல் யாங் றனம்? எனின், சிறிது கூறுதல்:—

பொருட் கூறு என்னும் அத்தியாயத்தில் “புறப் போலிவு” என்னும் சூத்தத்தால் குறிப்பு மொழி இன்னது என விளக்கப்பட்டது. அக் குறிப்பு மொழி அகத்தே ஆக்க முற்றுப்

புறத்தே பொலியும் ஆதலால் “புறப் போலிவு” என்று கூறப்பட்டது.

அஃதாவது ஆசான் என்னும் குரு குரு என்னும் நாதம்—நாதம்—ஏக அம்பர நாதம் — ஏகாம்பரநாதம் தன்னை மாணவன் உணர்த்தற்கு ஒலிக்கின்றான் எனவும்,

ஆதலால் அவ் ஒலி என்னும் நாதம் ஆசானை ஆசான் என்னும் நாதனைக் குறிக்கின்றது எனவும்,

அக் குருநாதனை அமல வடிவினன் ஆதலால் அந் நாதனைக் காட்டும் மொழி — குறிக்கும் மொழி குறிப்பு மொழி எனப்படும் எனவும் கூறப்பட்ட தென்பது. (“ வி த த க ம ” தொகுதி 3 இல-16, 17)

அக் குறிப்பு மொழிபை உணர்ந்த மாணவன் ஆசான் கருணையால் கா வொழுக்கப் பயில்வுகளாகிய நிறை முறையான சிற்றின்ப துக்ச்சியை— அருந்தல் பொருந்தல்களைக் கைக் கொண்டு ஒழுக்குதலால்,

அக் குறிப்பு மொழி எனப்படும் நாதம் ஆதயில் தனக்கமைந்த கீழ் நிறைப் பெட்பினின்றும் திரிந்து ஒலி மாத்திரை பேதித்து மேல் எழும் — ஆரோகணம் பெறும்—வெளியேறும்— புறத்தே பொலியும் என்க.

இவ்வாறு வெளியேறி — புறத்தே பொலியும் நாதமே புறமொழி எனப்பட்டது என்க.

மொழி உரை சொல் ஒலி நாதம் என்பன ஒன்றே.

இவ்வாற்றால் நாதம் “புற மொழி” எனப்பட்டதன் உண்மை கண்டு கொள்க.

இனி “போலிப் புறமொழி” என்பது, எற்றிற்கு? போலி என்றால் என்னை? எனின், சிறிது கூறுதல்:—

இலக்கண நூல்களிலும் போலி என்னும் சொல் வழக்கு உண்டு. ஆஃ, தாவது ஓர் ஒலி வடிவம் தனது மாத்திரை நிறைக்கு ஒத்த மற்றோர் ஒலி வடிவம் பெற்று ஒலிப்பது போலி எனப்படும் என்பது. நயம் ஞயம்; நிலம் ஞிலம்; நமன் ஞமன் என்பன போல என்க.

இஃதே போல்,

ஈண்டுப் போலி என்பது வியாபகத்தை வியாபகம் எனும் திரோ தானத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்.

வியாபகம் என்னும் மாயை பொய் எனினும் தோற்ற முடையது ஆதலால் அதனைப் போலி என்ப. இப் போலியைக் கொண்டு தான் வாய்மை அறியப்படும். இதனால் போலியே வாய்மை என்னும் சத்தியத்தின் ஆதித் தோற்றம் என்பது நன்று பெறப்படுகின்றது.

சத்தியமாகிய சிவம் என்னும் செம்பொருளின் ஆதித் தோற்றம் மயக்கம் தருவதாகிய மாபை எனப்படும்; பொய்மை எனப்படும். பொய்மை யாகிய இருள் நீக்கிய இடத்து அடிப்படையில் உண்மையாகிய ஒளி காணப்படும்.

இதனைக் கண்கூடாகக் கண்ட தத்துவப் பெரியார் மாயையாகிய போலியே — பொய்மையே சத்தியமாகிய சிவ பாஞ்சுடரின் ஆதித் தோற்றம் எனவும்,

அதன் அடிப்படையில்—அந்தத்தில் அவ் அமல ஒளியாகிய ஒண்சுடர் காணப்படும் எனவும், அம் மாயையை நிறை கண்டு பஞ்சீகாணத்தே — உறவுபடுத்தியே அவ் ஒளியைக் காண வேண்டும் எனவும் அருளிப் போந்தனர்.

அப்பர் தேவாரம்.

அண்டமாரிருளுசுடர் தும்பர்

உண்டுபோலுமொரொண்சுடர்சுடர்
கண்டிகாரறிவாரறிவாரொலாம்
வேண்டிக் கட்கண்ணிவேதியென்பரே.
(ஹை சித்தத்தொகை—திருக்குறுத்தொகை
[பாச-2])

திருமந்திரம்.

சாணகத்துள்ளோய்முத்திய மாணிக்கம்
காணுமளவுக் கருத்தறிவாரில்லை
பேணிப் பெருக்கி பெருக்கி நினைவோர்க்கு
மாணிக்க மாலையெனம்புகுத் தானே.

(ஹை 7ம் தந். சிவபூசை செ.21)

“மாயையாகிய போலியே உண்மையாகிய
[சத்தியத்தின் ஆதித் தோற்றம்]
என ஆன்றோரும் கூறினர்

“Illusion is the first appearance
of truth”

(Tagore)

போலிக் கூடாகவே — போலியைக்
கொண்டே உண்மையைக் காண
வேண்டும். போலியே உண்மையாக
மாற்ற மடைய வேண்டும்.

உண்மையைக் காணும் வரை போ
லியின் இயல்பை — முன்னிலையாகிய
மாயையின் பெட்பை அறிதல் முடியாத
காரியம். இது பற்றியே,

“சாணகத்துள்ளே அமுந்தியமாணிக்கம்
காணுமளவுக் கருத்தறிவாரில்லை”

என அருளிச் செய்தார் எம்
அண்ணல் திருமூலர்.

நாதங்களாகிய வேதங்களும் ஆக்க
முற்று ஒடுங்கிய போது தான் —
பிருதிவி தத்துவமாகிய தூலத்தில்
உறைந்த போதுதான் அமலம் பூரணப்
படும்;

விமல தது அமல ததுவாகிய நாத
சரீரமாக மாற்றமடையும்; எம் பெரு
மான் பூரணமாக உடலில் குடி
புகுவன்;

“ஈன மற்ற காயமாய் இருப்பன் எங்கள்

ஈசன்” (சிவவாக்கியர்)

என அறிதற்பாற்று.

திருவாசகர் திருப்படை யாட்சித்
திருப்பதிகம் இவ் உண்மையை நன்று
வலியுறுத்துகின்றது.

மணிவாசகர் திருப்படை ஆட்சித்
திருப்பதிகத்து 4வது செய்யுளில்
“நன்மணி நாத முழங்கி யெனுள்ளுற
[நண்ணுவ தாகாதே”

என்று கூறி,

“என்னையுடைப்பெருமானருளிசன் எழுந்
[தருளப் பெறிலே.”

என்று முடித் தருளிஞர்.

ஹை 6-வது செய்யுளில்

“வீணை முரன்றெழு மோசையிலின் பயிசு
[த்திடு மாகாதே”

என்று கூறி,

“என்னையுளுடையீசனெனத்தன்
[எழுந்தருளப்பெறிலே.”

என்று முடித் தருளிஞர்.

ஹை 7-வது செய்யுளில்

“சொல்லிய லாதெழு தாமணி யோசை
[சுவைத்ரு மாகாதே”

என்று கூறி

“இந்து சிகாமணி யெங்களை யான
[எழுந்தருளப் பெறிலே”

என்று முடித் தருளிஞர்.

ஹை 8-வது செய்யுளில்

சங்குதி ரண்டு முரன்றெழு மோசை
[கழைப்பன ஆகாதே”

என்று கூறியருளி

“ஈறறி யாமறை யோனெனையான
[எழுந்தருளப் பெறிலே.”

என்று முடித்தருளிஞர்.

ஆசான் வெளிப்பட்டு மாணவனுக்கு

மலபரிபாகம் உண்டாக்கி அவனுட் புகுந்து அவனுக்குள் எதிர்ப்பட்ட போது அவனே தானாய் தான் அவனாய் எழுந்தருளுகின்றான் என முறையே

“வெளிப்படுமாயிடிலே.”

“என்னுள்புகுந்திடிலே.”

“எதிர்ப்படுமாயிடிலே.”

“எழுந்தருள்பெறிலே.”

என ஷெ திருப்பதிகச் செய்யுட் களின் இறுதியில் கூறியன யாவும் ஆரிய பெரிய அநுபவ உண்மை களையே விளக்கி நிற்கின்றமை காண்க.

மேலே கூறியன வற்றால் பெறப் படுவன யாவை?

மணிவாசகர் தம்முள்ளே அமல நாதங்களாகிய வேத ஒலிகளைக் கேட்டு எய் பெருமான் தம்முள்ளே வெளிப் பட்டுப் படி முறையான் உடலில் குடி புகுதல் கைகூடுங்கால் இன்ன இன்ன நாத ஒலி இன்ன இன்ன தன்மையை உடையன வாக உணரப்படும் என்பதும்,

அவை யாவும் ஒடுங்கிய போது தான் எம்பெருமான் எழுந்தருளுதல் பூரணப்படும் என்பது ஆம்.

மடுவிலி என்முறையும் புலப்படுத்தி அன்றி நாதங்கள் கேட்கப் பட்ட வேண்டிய தில்லை என—போற்றப்பட வேண்டிய தில்லை என—அவை ஆக்க முற்று ஒடுங்குதல் கூடாது எனக் கூறினரல்லர்.

இன்னும் அத்திருப் பதிகத்தில் “ஆகாதே” “ஆகாதே” எனக் கூறிய மையால் அவை எல்லாம் ஆக்கமுற்று ஒடுங்குவதே இயற்கை என்பது—அமல நெறி என்பது நன்று பெறப் படும்.

இவை யாவும் திரோதானத்தின் ஆட்டமாகும். திரோதானம் தொலைந்த இடமே நாதங்கள் ஒடுங்கிய

இடம்—நாத அந்தமாகிய வேதாந்தம் என அறிதற்பாற்று.

இவ் விடமே பாசங்கள் பற்றுக் களும் நான் என்னும் முனைப்பும் ஆற்று மாயை என்னும் போலி தொலையும் இடம்— திரோதானம் நீங்கும் இடம் எனவும் அறிதற் பாற்று.

இவ் வாற்றால் நாதங்கள் “போலி” என—போலிப் புறமொழி எனக் கூறப்பட்டதன் உண்மை கண்டு கொள்க.

“கால் கலப்பு இறுத்தலில்”

“புறப் போலிவு” என்னும் சூத்தத் தால் கூறப்பட்ட உணர்ச்சி வடிவமான கந்து இயக்க உருவம் தாங்குகின்றது.

உணர்ச்சி என்னும் சொல்லுக்கு இயக்கம் எனப் பொருள் கோடல் சாலுமோ?

சாலாது எனினும், அக் கந்து என் னும் உணர்ச்சி யானது தான் வியா பித்தற்கு இன்றி யமையாத இயக்கம் என்னும் ஒலி உருவம் தாங்குகின்றது.

இயக்கமே வியாபகம். அதுவே ஒலி யுருவம். இயக்க உருவம் தாங்கிய அக் கந்து ஒலிக்கும் இயல்புடைய வியா பகம் என்னும் கடலில் தானும்சேர்ந்து ஒலிக்கின்றது.

இவ்வாறு ஒலித்தலால் யாது செய் கின்றது?

பகிர்முகப்பட்டு நீளச் சென்று சித் திப் போகும் சிவன் பிரவிரகத்தி முக மாகச் சென்ற வழி—கடந்த வழி அனைத்தையும் திரும்பக் கடந்து நிவிர்த்தி முகமாக அடி பெயர்த்துச் சென்று தன் இருப்பிடம் சேர்தற்கு,

மாணக் காட்டி மாணப் பிடிப்பது போல, ஒலி உருவம் தாங்கிய அக் கந்து, தானும் சேர்ந்து ஒலிப்பதால் அச் சிவனுக்கு உற்ற துணைவன் என

—தோழன் என அமைந்து நிற்கின்றது.

இவ்வாறு உறு தோழன் என அமைந்து வியாபக நிறையை எவ்வளவு கடந்ததோ அஃதாவது வியாபக நிறை எவ்வளவு கழிந்தது வியாபிய நிறை எவ்வளவு குறுகி நெருங்கிற்றே அவ் வளவு நிறைக்கு ஏற்பப் பிருகிவி த்துவம் என்னும் தூல தத்துவத்தில் உறைகின்றது;

தன்னைத் தூல தத்துவத்தில் இறுக் கின்றது; கொடுக்கின்றது; கலக்கின்றது; கால் சொருபமாகிய நாதம் பிரு கிவி தத்துவத்தில் தன் கலப்பை இறுக்கின்றது.

அஃதாவது கலப்பைக் கொடுக்கின்றது; செய்கின்றது; கலக்கின்றது, ஒடுங்குகின்ற தென அறிதற்பாற்று.

“கால் கலப்பு இறுத்தலின்”

என்பதன் பொருள் இதுவே ஆம்.

பரிபாடல்.

(4ம் பாடல்)

“வருதலும் ஓடுக்கமும் மருத்தின் உள்”

என்னும் ஆன்றோர் வாக்கும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது. மருத்து—வாயு, கால், லெளிப்புச் சேரவும் லெளிவு, உ லுயலின் இளை என்றும் ஊடு விந்துவின் இயக்க மாகிய நாதம் என் னும் ஒலியானது சீர் நடை அடைவுக னோடு இயக்கி அகம் நாடி அவ் விந்து வில் உறைந்து அவ் விந்துவோடு பிரு திவி அம்சமாகிய உடலில் உறைதல் என்பதன் உண்மையும் இதுவே ஆம்.

“விந்து அடங்க விளையும் சிவோகமே”

எனவும்,

“சிந்தனை மாறச் சிவமகமாகவே விந்துவு மாளு மெய்க்காய்த்து வித்திலே”

எனவும் வருடம் திருமந்திர சுருதி யின் பொருளும் இதுவே ஆம்.

இவ் வாற்றால்,

“கால் கலப்பு இறுத்தலின்” என் ப தன் உண்மைப் பொருள் கண்டு கொள்க.

“காட்சி தெரித்தலின்”

இவ்வாறு கால் கலப்பு இறுத்தலால் ஆம் பயன் என்ன? எனின், அதுதான் உணர்ச்சி தூய்மை அடைந்து ஓக்கம் பெறுதல் என்று கூறப்படும்.

“புறப் பொலிவு” என்னும் சூக்தத்தில்

“கந்து தெருளொடு கொளல்”

என்று சுருங்க உரைக்கப்பட்டதனை ஈண்டு விளக்கிய படியாம் இது என அறிக.

உணர்ச்சி ஓக்கம் பெறுதல் என்றால் என்ன? எனின், சடத்துவம் வாய்ந்தது எனப் பலராலும் பேசப்படும் பிருதிவி தத்துவம் உணர்ச்சி வடிவாகின்றது என்பதாம்.

இது பற்றி யன்றே,

ஒளவை குறள்.

உடம்பிலுன்றி யுணர்வுதானில்லை உடம்பினுலுன்னியதேயாம்.

எனவும்,

உணர்வாவதெல்லாம் உடம்பின்பயனே உணர்வுகணர்வுடையார்.

எனவும்,

மாசற்றகொள்கைமனத்திலடைந்தக்கால் ஈசனைக்காட்டும் உடம்பு.

எனவும்,

ஒளவை உணர்வுகளைல்லாம்தருவிக்கும் நேசத்தாலாயுடம்பு.

(ஹீல்டிடுநெறிப்பால்- உடம்பின்பயன்.)

எனவும், ஒன்றும் போதா அறிவி லீக ளாகிய எம் போலிப மாக்களுக்கு இடித்து இடித்து உணர்த்தி யருளி னான் ஆதி சத்தியின் அவதார மெனப் போற்றப்படும் எமது பாட்டி என அறிக.

இவ் வுண்மையை அறிபும் ஆற்ற லும் காதலு மில்லாத உலக மாக்கள் உடம்புக்கும் உணர்வுக்கும் தொடர்பு

இல்லை எனவும்,

உடல் வேறு உயிர் வேறு எனவும்,

உடல் பிணமான பின் அதனைப் பிரிந்த உயிர் தனி நின்று — வெறு மனையில் நின்று — சூனியத்து நின்று யாவற்றையும் உணரும் ஆற்றல் உடையதாய் — பூரண ஞான முடையதாய்க் கடவுளோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்து விடும் எனவும் ஒ ல மி ட்டு மாண்டு போயினர்

திருமந்திரம்.

“உடம்பாழியின் உயிரார் அழிவர் திடம்படமெஞ்ஞானஞ்சேரவும்மாட்டார்

என்னும் தெய்வத் திருமறைப் பொருளையும் அறிபும் ஆற்றலின்றி அலட்சியம் புரிவார் இவர்.

மெய்யுணர்ச்சி கைவரப் பெறாது மாண்டு போன படிப்பாளிகளால் உருற்றப்பட்ட பெரிய பெரிய புத்த கங்கனையர் போற்றும் உலகோர் சீவ சபாவத்தால் ஒளவை குறள், மூவடி முப்பது போன்ற அரு மறைகளைப் போற்றாது அலமருவதும் வியப் பன்றே!

கால் என்னும் வாயு அமல மடைந்து உறையப் பெற்ற உடலை நாத சரீரம் எனப் படுவது. தூய உணர்ச்சி மயமான இவ் அமல ததுவே—“ஈனமில் காயமே” ஞான சத்தி வடிவ மெனப் படுவது.

“தேநர் வடிவான் சத்தியாய் முன்போல் திழுமென(று) “அல” உரைத்திடமே”

என அம்பிகை அருளால் எழுந்த சுத்த சாதகம் கூறிய வடிவமும் இதுவே ஆம்.

இவ் வாற்றால், கால் கலப்பு உடலில் இறுத்தலால் — உடலகத்து அக்கமுற் றப் புறத்தே பொலிந்த “புறமொழி”

என்னும் நாதம் தூய்மை யடைந்து உடலில் ஒடுங்குதலால்,

“காட்சி தெரித்தலின்”

உண்மை கண்டுகொள்க.

தோண்மெலிவு உடையோர்

[தோழனாய் இயங்கலின்

சீவன் பிரயாணி ஆதலால் — யாத் திரை வாசி ஆதலால் தன் இருப்பிடத் தை விட்டு அசுத்த தறுவாகிய “துச்சில்” தோறும் ஒதுங்கி இருந்து போந்து போந்து அள வி ற் த தூரம் (அநந்தசென்மம்) யாத்திரை செய்து கொண்டே ஒன்றும் அறியாதவனுப்ச் செல்கின்றவன் ஆதலால்,

அவ் யாத்திரையால் களைப்புற்று — இளைப்புற்று — தோள் மெலிவுடையவனுப்ச் சோர்வடைகின்றான்.

இவ்வாறு இம் மாயப் பிரபஞ்சத் தில் அலமந்து நின்று — அகலிடத்து நின்று அலைந்து சோர்வடையும் சீவன் தான் சென்ற வழி எல்லாம் திரும்ப அடி பெயர்த்துச் சென்று தனது ஆதி இருப்பிடமாகிய புகலிடத்தை — “புக்கல்” என்னும் பேரின்ப வீட்டினை அடைய வேண்டியவன் ஆதலால் — அடைவதே முறை ஆதலால் — அப்பெற்றியை அறியாதவன் ஆதலால்,

அவன் உடலகத்து லீயக்க உருவம் தாங்கி ஒலிக்கும் வேத வடிவின்னாகிய சிவம் என்னும் எம் பெருமான் — அவனுள் உயிர்ப்பாய்ப் புறம்போந்து புக்கு அவனுள்ளே திற்கும் நாதன்,

அச்சீவனைக் கைவிடாது அச்சீவன் நிவிர்த்தி நெறியை நாடும்படி அவனுக்கு ஏற்ற பெற்றி ஊக்கம் அளித்து ஒலித்துக் கொண்டே அவனுடைய “தோள் மெலி”வை அணு அணுவாகப் போக்கி,

அவனுள் உரனை அணு அணுவாகப் புகுத்தி அவனிலும் அவனுக்கு இனிய வனாய் உறுதுணைவன் என — அரிய

தோழன் என விளங்கித் தானும் அடிபெயர்த்து அவனோடு செல்கின்றான் என அறிக.

நாதனாகிய ஆசான் “தோண் மெலிவுடைபோர் தோழனுப் இயங்கலின்”

உண்மை இதுவே என்க.

இத்தகைய நாதனாகிய தோழனையே தம்மினும் தமக்கு இனியான் என எமது அப்பர் புகழ்ந்து போற்றுவாராயினர்.

அப்பர் தேவாரம்

என்னியாருமென்கினியாரிலே என்னிலுள்ளியான் ஒருவன் உள் என்னுள்ளோ உறிய்ப்பாய்ப்புறம்போந்து [புக்த] என்னுள்ளோநீய்துமின்னம்பரீசனே.

சீவன் நிவிர்த்தி நெறி நாடி அடிபெயர்த்துச் செல்லுங்கால் உளவாகும் தோண்மெலிவு மிகப் பெரிதாகும்,

தோண் மெலிவடைந்தே — தூலச் சிவையை வாட்டியே புகலிடமாகிய மீண்டு வாரா நிலைமையை அடைய வேண்டும்.

இத்தகைய ‘தோள் மெலிவு’ எனப்படும இவ் அரிப பெரிய உண்மையையே பின் வரும் மறை மொழியால் புலப்படுத்தி யருளிஞர் ஞான சம்பந்தப் பிரபு.

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

“..... மணிவளர்ண்டரோ மங்கையவாடமயல் செய்வதோ இவர்மாண்பே”

[நஞ்சை உண்ணுதலால் முன்னிலையை நிறைகண்டு பஞ்சீகரணித்தலால் அசுத்த நிறையாகிய அசுத்த ஐ அமல ஐ ஆக மாற்றமடைந்து — அசுத்த நாதம் அமல நாதமாக மாற்றமடைந்து வாய்மையான தொண்டுக்குரிய ஊராகிய தொண்டிரில் — தொண்டையில் — கண்டத்தில் — மெய்யடியார் மணி மிடற்றில் இலங்கும்

என்க. மணிவளர் கண்டம் — கறைக் கண்டம் நஞ்சணி கண்டம் என்னும் பரிபாஷைகளின் பொருள் இதுவே ஆம். மங்கை — காயப் பெண் — தூலச்சிவை. தூலச்சிவை வாட்டமடைதலால் ஞான சத்தி வடிவமாக மாற்றமடையும்.

ஒளவை குறள்.

ஞானத்தாலாய உடம்பின்பயனன்றே மோனத்தாலாய உணர்வு.

(ஷே உள் ஞுணர் கல் செ. 8.)

என்றனை பாட்டி.

ஞானத்தால் ஆய உடம்பு — ஞான சத்தி வடிவம் — நாத சரீரம் — பூக்கில் இகன்றான் வாய்மையான மொனம் “தான் அவன் ஆகும் சமாதி” கைகூடும் என்க.

அமல நாதங்களை வாட்டமடைந்த தூலச்சிவையின் தோழனுப் இயங்கி அதனை நாத சரீரமாக மாற்ற மடையச் செய்யும் என்க.

அமல ஐகாரமாகிய வியாப்பியத்து நின்று நிறை பிரிந்து பஞ்சீகரணித்து வியாபகம் பெற்ற அசுத்த நிறைக்கு — ஆன்மா என்னும் மித்தைக்கு பிரிபடாத அவ் அமல ஐகாரத்தோடு திரும்பக் கூடுதற்கு அறியும் தன்மை இல்லை.

ஆதலால் வேத மென்னும் ஒலி வடிவாய் — இயக்க உருவமாய் விளங்கும் ஆதி அமல ஐகாரமானது நிறை பிரிந்து பஞ்சீகரணித்து வியாபகம் பெற்ற — அகலிடம் சென்ற ஆன்ம நிறையில் அவ் ஆன்மா தன்னிடம் திரும்புதற்குரிய — ஏற்ற பெற்றியுடைய நிறையாகிய வேதம் என்னும் ஒலி வடிவாய்த் தானும் வியாபித்து,

“நீங்கள் என்னிடம் இருந்து சென்றவர்கள். நீளச் சென்றிடாதீர்கள்,

சென்று திகைத் திடாதீர்கள்.

நீங்கள் சென்ற தடம் உங்களுக்குத் தெரியாது அதலால் இன்ன இன்ன தடம் சென்றீர்கள். வேறு தடம்புகாதீர்கள்! புகாதீர்கள்! திரும்பி இத் தடத்தால் வாருங்கோள்! வாருங்கோள்! வந்து என்னிடம் குவிபுங்கோள்!”

என்று ஒலிபாகிய சத்த மிட்டு — போழப் புற மொழியாய் நின்று அநவரதம் கூப்பிடுகின்றது; ஓயாமல் அசையாமல் அசைகின்றது; ஒலிக்கின்றது; அநவரத தாண்டவம் புரிகின்றது அகம் நாடி அசைகின்றது — நாடகம் புரிகின்றது என அறிதற்பாற்று.

அசையு ஒலி நடனம் நாடகம் என்பன ஒன்றே ஆம்.

மேலே கூறிய ஆதி அமல ஐகாரமாகிய ஐந்து காரம் என்பது தான் பஞ்சகாரம் — பஞ்சக்கரம் — பஞ்சாக்கரம் என்னும் எம்பெருமான் திருவடி என அறிக.

இஃது ஆரூர் கமல மத்தியில் — நமது இருதய கமல மத்தியில் ஓவாது அசைந்து கொண்டே — ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கும்.

நமது அப்பன் நாவுக்கரையன், ஞான சம்பந்தன், மாணிக்க மணியாகிய நம்கண்மணி, கம்பிரான் தோழன், அண்ணல் திருமுலன் முகலிப மெய்யடியார் — ஆழ்வார் — சித்தர் எனப்படுவோர் யாவரும்,

இந்த ஆதி அமல ஐகாரத்தையே “நமச்சிவாய” “சிவாயநம” “நாராயணாயநம” என்னும் கௌணபதங்களால் தேவ ஆரம் திருவாசகம், திருமந்திரம், திருவாய் மொழி முதலிய தெய்வத்தமிழ் மறைகளில் திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

அன்னவரே இவ் உண்மையை மறை

பொருளாகக் கூறி யருளி னர் என்றால், அன்னவர் திருவடிக்கமலங்களை வழுத்துதற்கும் அருகரல்லாத எம் போலிப் பரீதனை மேலும் விரித்துரைக்கத் தகுமோ!

என்னுள்ளும் — தஞ்சினும் தஞ்சாது இருப்பினும் அஃதாவது உறங்கினும் உறங்காதிருப்பினும் — பிறகாரியங்களில் கவனம் செலுத்தப்படினும் திருவருளை நாடாது பராக் குறினும் சிறிதும் இடையீடின்றி ஒப்பின்றி — போழ் இன்றி பிளவு இன்றி அநவரதம் ஒலித்துக் கொண்டே இருப்பது இவ் அமல ஐகார மாதலால், இதனையே,

“போழாப் புறமொழி”

எனவும், இதைப் போற்றுதல் நன்று — ஆவசியகம் வேண்டற்பாலது எனவும் வற்புறுத்துபவராய்,

“போற்றல் நன்று”

எனவும் அருளிச் செய்தார் எமது அருள் வள்ளலாகிய இடைக்காடர் என அறிக.

மித்தையாகிய ஆன்ம நிறையை அமல நிறையுட்புத்துவான் வேண்டி அதனோடு ஒத்த நின்று இயங்கி அஃது ஒதிங்கும் போது ஒடுகருதலால் புற மொழி யாகிய நாதம் “போலிப் புற மொழி” என்று கூறப் பட்டது என அறிக.

இதனைப் போற்றுவதே நித்தியத் துவ நெறியாதலால்

“போற்றல் நன்றே”

என இச் சூக்தத்துக்கு முற்றுத் தந்தனர் புலவர்.

இத்தகைய நாதம் ஒவாது ஒலிக்கும் பெற்றியை — “போழாப் புறமொழி” எனப் பட்டதன் உண்மையைப் பின் வருந் பிரபல சுருதிகள் நன்று வலியுறுத்துதல் கண்டு கொள்க

திருவாசகம்.

“நமச்சிவாய வாழ்க நர்தந்தார் வாழ்க இமைப்போழ்தும்என்நேஞ்சீலீநீங்காதார் வாழ்க.

(ஹை சிவபுராணம்)

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

‘ தஞ்சலுந் தஞ்சலிலாதபோழ்தினும், கூற்று அஞ்சஉதைத்தன அஞ்செழுத்துமே.

ஊனிலுயிர்ப்பையெரீக்கியோண்குடர் ஞானவிளக்கினையெற்றின்புலத்து) எனைவழி திறந்தேத்துவார்க்கிடர் ஆனகெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே.

[“கால் கலப்பு இறுத்தலின்” காட்சி தெரித்தலின்”

என்னும் இடைக்காடர் கூற்றை,

“ஊனில் உயிர்ப்பை ஒடுக்கி ஒண் சுடர் ஞான விளக்கினே ஏற்றி”

என்னும் ஞான சம்பந்தர் கூற்று வலியுறுத்துதல் காண்க.]

“..... மன்னுயாந்மம் ஆடியுக்குப்பன அஞ்செழுத்துமே”.

(ஹை அஞ்செழுத்துண்மை செ. 1, 3, 7)

சுந்தரர் தேவாரம்.

“..... நற்றவா உனை நானிற்றுகிறிப்

[சொல்லுநாநமச்சிவாயவே.

(ஹை அஞ்செழுத்துண்மை-செ.1)

“..... பண்ணியலவகினிற் பயின்றபாவத்தை நண்ணிநின்றபுதுநமச்சிவாயவே.”

“இல்லகவிாக்கதுருள்கெடுப்பது சொல்லகவிாக்கதுசோதிப்பது பல்லகவிளக்கதுபலரும் காண்பது நல்லகவிாக்கதுநமச்சிவாயவே.”

“..... நன்னெறியாவது நமச்சிவாயவே.”

(ஹை அஞ்செழுத்துண்மை செ. 3, 8, 9.)

உரிய சாதகங்களால் இதனைப் போற்றிய உண்மையே — அடையப் பெற்ற உண்மையே பின்வரும் திருவாக்குக்களால் குறிக்கப் பட்டதாகும்.

திருவாசகம்.

“நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாய்நம எனப்பெற்றேன்”

(ஹை திருவேசறவு செ. 10.)

“..... பேனெனைதபெருந் துறைப்பெருந் [கோணிபற்றி யுகைத்தலும் காணெனைத்திருந் கோலநீவந்து [காட்டினும் கழுக்குன்றிலே”

(ஹை திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம் செ. 4.)

அப்பர் தேவாரம்

“..... ஒடினேனோடிச்சென்றுருவங்காண்டலும் நாடினேன்நாடிற்றநமச்சிவாயமே”.

திருவாய்மொழி.

“..... நாடினேன்நாடிநான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணன் னும்நாமம்.”

(ஹை திருமங்கையாழ்வார்)

மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் முவடி முப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் அநக்கறு என்னும் மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் ஆறாம் சூக்தம் பகுதமாகிய “போலிப்புறமொழி” என்பதன் பண்பும் பயனும் ஹை சூக்தம் துதலிய வாற்றான் ஒருவாறு உணர்த்துகும்.

சுபம்.

திருவாசக உண்மை

யாழ்ப்பாணம், தென்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமாந் ச. கந்தையபிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்கடால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அநில சீவர்கள் உப்யம் பொருட்டு உதவி யருளிபதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத் தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது. வேண்டுவோர் 0 -2-9 அணு தபால் முத்திரைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்

புதுவை.

TOWARDS TRANSCENDENCE.

Vedanta Kesari Madras, Writes:—

“ The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man become the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality.”

Price As. 12.

Nandhi Publishing House
PONDICHERRY.

இலாம்! இலாம்!!

சுத்த சாதகம்

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை செலவுக்கு உரிய சதம் அல்லது 1 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

BOOKS BY SRI AUROBINDO

	RS.	AS
The Superman	...	0 6
Evolution	...	0 8
Thought and Glimpses	...	0 9
A System of National Education	...	1 0
The ideal of the Kar-mayogin	...	1 01

First Series	...	5 0	The Yoga and its object	...	01 2
Second Series	...	7 8	The Mother	...	1 0
Isha Upanishad	...	1 8	The Riddle of this World	...	0
Ideal and Progress	...	1 0	The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo	...	0 10
War and Self - Determination	...	2 0	Songs to Myrtilla Baji Prabhu	...	1 4
The Renaissance in India	...	1 12	Sx Poems of Sri Aurobindo	...	0 10
The National Value of Art	...	0 8	Lights on Yoga	...	1 4
Uttarapara Speech	...	0 4		...	1 4
Klidasa	...	1 0			

NANDHI PUBLISHING HOUSE

“வித்தகம்” முதல் வருட,
இரண்டாவது வருட சஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0

தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.

விஷய அட்டவணை.

முதல் வருட தலையங்கங்கள் (Editorials)

1 எமது கொள்கை.	27 இந்து மதம்
2 சைசமயம்	28 அடியார் பெருமை
3 ததுவப்பெரியார் நூல்கள்	29 நிறை
4 எழுதாமறை	30 அடியார் இயல்
5 குருநெறி	31 அருணைதயம்
6 வேதாகமங்கள்	32 யோகம்
7 இருக்கு வேதம்	33 அன்பு
8 தமிழ் நெடுங் கணக்குத்	34 பணி செய்து கிடத்தல்
திருத்தத் தீர்மானம்	35 அருள்
9 திருவருணட்டம்	36 சகச நிடை
10 நாதம்	37 பாச பதம்
11 அமல ஜகாரம்	38 மாற்றிப் பிறத்தல்
12 அடிமுதல் நாற் பொருள்	39 கற்பனை
13 இல்லறம்	40 சமாதி
14 அன்னம்	41 பண்டைக் காலப் பௌத்த
15 துப்புரவு	சமணரும் தற்காலச் சைவ
16 17மனைவி	ரும்
18 பொருள்	42 அடிச்செய விரும்பு
19 அருந்தல் பொருந்தல்	43 நிறை முறை இல்லாக்
அனந்தல்	கற்பனை
20 உடம்பின் பயன்	44 சங்கச் சான்றோர் நூல்கள்
21 இடம்பட வீடேடேல்	45 தூல குக்கும சம்பந்தம்
22 காருண்ணியம்	46 பதி பசு பாச உண்மை
23 முயற்சி	47 வீடு பெற நிவ்
24 விதேக முத்தி	48 சண்டேசுரப் பேறு
சதகே முத்தி	49 காயசித்தி
25 நான் மறை	50 ஆரியரும் தமிழரும்
26 பிரம சரியம்	51 வித்தகம் பேசேல்

தொடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

- தலையாய அறம்.
உடம்பின் அருமை பெருமை
இருக்கு வேத உண்மை சீகையை வந்தித்தல்
ஆரியரும் தமிழும்.
ஈழநாடும் தமிழும்.
நத்தம்போல் கேடு” என்னும் குரளுரை.
உயிர் வருக்கம்
உடலுயிரிர் சம்பந்தம்.
பெண்பார் புலவர்கள்.

இரண்டாவது வருட தலையங்கங்கள் (Editorials)

1 எமது பத்திரிகை	30 பொருடனைப்போற்றி வாழ்
2 கவி	31 குது விரும்பேல்
3 ல்மும் விண்ணுவும்	32 அன்னையும் பிதாவும்
4 கேள்வி முயல்	முன்னறி தெய்வம்
5 காமேசன்	33 மாரியல்லது காரியமில்லை
6 சோம்பித்திரியேல்	34 பூமி திருத்தி யுண்
7 இடம்பொருள் ஏவல்	35 ஸசயொத்திருந்தால் செய்
8 கற்பென்பபெறுது சொற்	வன செய்
பிறம்பாமை	36 ஒருவனைப்பற்றி ஒருகத்திரு
9 வேதாந்தம் சித்தாந்தம்	37 ஊக்கமது கைவிடேல்
10 சுழினை	38 இல்லறமல்லது நல்லற
11 மலபரிபாகம்	மன்று
12 இருவினை ஒப்பு	39, 40 கேட்டிலுறுதி கூட்டு
13 விட்ட குறை	முடைமை,
14 இராப் பகலற்ற இடம்	41 மெல்லினல்லாந்தோள்
15 அரவமாட்டேல்	சேர்
16 ஆவயந் தொழுவது சால்	42 கைப்பொருடன்னின்
வம் நன்று	மெய்ப் பொருள் கல்வி
17 விருந்திலோர்க்கில்லை	43 தெய்வமிகழேல்
பொருந்திய ஒழுக்கம்	44 மோனமென்பது ஞான
18 ஒத்த இடத்து நித்திரை	வரம்பு
கொள்	45 சுற்றத்திற்கழகு குழ
19, 20 ஒதுவதொழியேல்	விருத்தல்
21 ஆறுவது சினம்	46 கீழ்மை யகற்று [யும்]
22 மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்	47 தேடாதழிக்கிற்பாடா முடி
23 உடையது விளம்பேல் [தல்]	48 ஊருடன் பகைக்கின் வேரு
24 சுவது விலக்கேல்	டன் கெடும்
25 ஈயார் தேட்டைத் தீயார்	49 நீரகம் பொருந்திய ஊரகத்
கொள்வர்	திரு
26 ஐயமிட்டுண்	50 நல்லிணக்கமல்லது அல்
27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற	லற்படுத்தும்
மில்லை	51 மீ துண் விரும்பேல்
28 சிவத்தைப் பேணில் தவத்	52 சிறி நீராடு
திற்கழகு	53 காப்பது விரதம்
29 நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம்	54 வாணஞ் சுருங்கில் தானஞ்
பாமை	சுருங்கும்

தொடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

- ஸர் ஜகதீஸ்சந்திரவஸூ அலர்கள் செய்த பிரசங்கம்
சுமமா கிடந்த சங்கை ஊதிக்கெடுத்தான் ஆண்டி
அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும் அறிவிலிகளுக்கு
[வாய்ப் பூட்டு
பொ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி
உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.
ஈழநாடும் தமிழும்
உடலுயிர் சம்பந்தம்
பெண்பாற் புலவர்கள்
ஸ்ரீ காஞ்சி காம கோடி பீடத்திற்குரிய உக்கிரவட்டம் நான்
கின் ஆராய்ச்சி
20-ம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற விஞ்ஞானம்.